

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 948/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела несавестан рад у служби у саизвршилаштву из члана 361. став 3. у вези става 1. и 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Зорана Митића и браниоца окривљене АА – адвоката Николе Ханжека, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.937/2023 од 24.04.2024. године и пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.15/24 од 11.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као неблагоприятни, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Зорана Митића и браниоца окривљене ББ – адвоката Николе Ханжека, поднети против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.937/2023 од 24.04.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.15/24 од 11.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.14/21 од 25.07.2022. године, окривљени АА и ББ су на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело несавестан рад у служби у саизвршилаштву из члана 361. став 3. у вези става 1. и 2. у вези члана 33. Кривичног законика.

Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.937/2023 од 24.04.2024. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције, пресуда Вишег суда у Нишу, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 бр.14/21 од 25.07.2022. године преиначена је тако што су окривљени АА и ББ оглашени кривим због извршења кривичног дела несавестан рад у служби у

саизвршилаштву из члана 361. став 3. у вези става 1. и 2. у вези члана 33. Кривичног законика, за које дело су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. Истовремено је одређено да ће се изречене казне извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, без примене електронског надзора, те које просторије не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране вршења дужности директора у јавном предузећима у трајању од три године, а према окривљеној ББ мера безбедности забране вршења дужности у финансијском сектору у јавним предузећима у трајању од три године, све на основу члана 85. КЗ, у које мере им се неће урачунати време проведено на издржавању казне затвора.

Окривљени су обавезани да Апелационом суду у Нишу на име паушала плате износе од по 20.000,00 динара сваки, те да плате трошкове кривичног поступка који су настали пред првостепеним судом, о чијој висини ће одлучити тај суд посебним решењем, као и да Вишем јавном тужилаштву у Нишу на име трошкова поступка исплате износ од 63.401,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.15/24 од 11.04.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, а пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.937/2023 од 24.04.2024. године, потврђена. Истовремено, окривљени су обавезани да том суду на име паушала плате износ од по 40.000,00 динара сваки, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да плате све трошкове првостепеног поступка о чему ће тај суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднелу су:

-бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Зоран Митић, само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.15/24 од 11.04.2025. године, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да захтев подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и повреде одредаба члана 32. став 1. Устава Републике Србије и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или да побијану пресуду укине и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно суђење, са наредбом да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем;

-бранилац окривљене АА – адвокат Никола Ханжек, против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.937/23 од 24.04.2024. године и Кж3 бр.15/24 од 11.04.2025. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и окривљену ослободи од оптужбе, или да укине побијане пресуде и предмет врати Апелационог суда у Нишу на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неблаговремени.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је пресуда Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.15/24 од 11.04.2025. године окривљеном АА достављена дана 06.05.2025. године, а окривљеној ББ дана 05.05.2025. године, те да је бранилац Зоран Митић захтев за заштиту законитости поднео препорученом пошљом, путем поште, дана 26.06.2025. године, а бранилац Никола Ханжек препорученом пошљом пошти дана 04.07.2025. године, дакле да су оба захтева за заштиту законитости поднета након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених одбацио као неблаговремене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић